

Колька

Степан Руданський

Що день божий, то й слабує
Жінка в мужика.
Мужик ходить, бабів зводить,
Попа і дяка...

Баби шепчуть, дяк ворожить,
Воду піп святить...
А у жінки — колька й колька,
Й голова болить.

Та коли б то справді колька,
То й хоть би не жаль...
А то, лихо його мамі,
Внадився москаль.

Молодиця москалеві —
Як води дає,
І щоб збути мужа з хати,
Слабу удає.

Мужик піде та й шукає
Баби до руки,
А москаль латає жінку
На всі заставки.

Але була в них дитина,
Хлопець років п'ять.
От той хлопець і підглянув
З ким мамуня сплять.

Тільки батько показався,
Хлопець і біжить:
“Вже здорова наша мати! —
Батькові кричить. —

Тільки-тільки не поспіли!..
Не виділи — жаль!

Оттакую з мами кольку
Витягнув москаль!"